

BÖRÖCZ JÓZSEF eltávozott...

November 25-én Zürichben, 95. életévében váratlanul elhunyt a svájci magyarok nagy örege, Böröcz József, a Svájci Keresztény Magyar Munkavállalók Szövetségének elnöke, a Magyarok Világszövetsége Svájci Országos Tanácsának tiszteletbeli elnöke, adta hírül B. Szabó Péter a SKMMSZ titkára és Borsos Lajos, az MVSZ Elnökségének svájci tagja.

Böröcz József áldozatos emberszeretetére vall Duray Miklós támogatása, vagy amikor Szócs Gézát a románok kiutasították Erdélyből, kieszközölte, hogy Svájcban menedékjogot kapjon a neves költő. Ha tehetné, Böröcz József a Szövetség nevében szót emelt a bebörtönzött vagy üldözött magyarok érdekében az EBEÉ-konferenciákon is.

Király Károly testvére, Király Ibolya írja:

Böröcz József egyike volt azon külföldi személyeknek, akik Király Károlyt üldöztetése idején titokban felkeresték Marosvásárhelyen és támogatták nemzetvédő küzdelmében a Securitate megtorló intézkedései ellenére. Az ő segítségével jutott Nyugatra Király Károly Ungur Ioan, Maros megye első titkárához címzett tiltakozó levele. Idézek Király Károly Böröcz Józsefnek, 1995-ben kelt leveléből:

"(...) Ez a levél a te segítségeddel jutott Nyugatra, és kapott sajtónyilvánosságot. Közösséget vállaltál velem abban a küzdelemben, amely az erdélyi magyarság megmaradását szolgálta a szülőföldön. Nem kis bátorságra volt akkor szükség, kockázattal járt a kapcsolattartás velem. Több esetben is vállaltad ezt, amiért a román Szekuritáté beidézett és vallatott. Te sem kerülhetted el a az ismerkedést velük. Vállaltad és viselted. Mindezért, kedves barátom, engedd meg, hogy köszönetemet és elismerésemet fejezzem ki.

Tisztelettel és baráti szeretettel,

Király Károly

Sepsiszentgyörgy, 1995. április 11"

Rövid életrajz: Egy élet a magyar menekültekért – Böröcz József áldozatos tevékenysége a kárpátmedencei magyarságért

Böröcz József – *élő magyar legenda* – írta róla Borbándi Gyula, aki 1949-ben ismerkedett meg vele Svájcban:

„nemcsak menekült agyarak ezreit segítette át emigráns életük kezdetének nehézségein, de nagymértékben hozzájárult annak a jó hírnévnek a meglapozásához, amelyet agyarak élveznek a helvét köztársaságban. Minden túlzás nélkül nevezhetem a legtevékenyebb svájci magyarnak, aki évtizedeken át nem önön, hanem magyar honfitársai érdekében munkálkodott...”

1922-ben született Budapesten. Kiskomáromban nőtt föl. Kaposváron 4 polgárit végzett, majd kitanulta a szabó mesterséget. 1944-ben a frontra került, megsebesülve 1945-ben nyugatra vitték. Zürichben települt le véglegesen, ahol egy előkelő férfi divatüzlet szabóműhelyében kapott állást. Nem elégítették ki a szakmai sikerek; sokat tanult és olvasott a kisebbségi magyarság helyzetéről.

Évtizedeken át segítette a Svájcban letelepedő magyarokat (köztük felvidéki, délvidéki magyarokat, zsidókat) a munkába állásban, a szükséges hatósági engedélyek beszerzésében, szociális segélyekhez, lakáshoz jutásban: „ügyfeleimen keresztül óriási összeköttetésem volt, 50 családgyeget tudtam elintézni a külügyön keresztül”- írta életrajzi visszaemlékezésben Böröcz. (Több mint ezer embernek szerzett a Szövetség állást és háromszáznak lakást.) Erre a tevékenységre hozta létre 1958-ban a Svájci Keresztény Magyar Munkavállalók Szövetségét.

1945 után kimenekülő lelkészeket pénzzel, ruhával támogatták. A Kárpát-medencében különböző kulturális célokra (kiadványokra, filmkészítésre, emlékművekhez, társadalmi szervezetek működésére, Erdélybe 400 írógépet, 4 fényképezőgépet a műemlékek fotózásához, 1 röntgengép ment Székelykeresztúrra stb.) Rendszeresen küldtek pénzügyi támogatást a határon túli magyaroknak.

1969-1991 között olasz és osztrák táborokból 800 magyar menekültet hoztak be Svájcba, akikért anyagi felelősséget kellett vállalniuk 5, később 3 évig. 12 magyarnak elintézték az életük végéig járó rokkantségélyt Németországban. Az ENSZ által rendezett Emberjogi konferenciákra elintézték a vezető kisebbségi magyar politikusok meghívását, az utazók svájci vízumait, és a szervezet állta a részvételi költségeiket. üldözött kisebbségi politikusok megélhetését támogatták rendszeres összegekkel. Segítséget kért és kapott üldözött kisebbségi magyar vezetők ügyében is.

12x járt Erdélyben a változások előtt, és vitte a különféle szervezetek pénzügyi támogatását. 1988-2002 között havonta 10 tonna élelmiszert küldtek Magyarországra, Erdélybe, Kárpátaljára, Délvidékre, Horvátországba, két alkalommal a felvidékre is. (Egy alkalommal 3000 pár cipőt, máskor 80 tonna élelmiszert Erdélybe.)

1992-ben megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjét. A Pro Hungaris Alapítvány és a Svájci Keresztény Magyar Munkavállalók Szövetsége 2014.szeptember 19-én mutatta be Böröcz József és a svájci szervezet áldozatos tevékenységét feltáró, **55 ÉV A MAGYARSÁG SZOLGÁLATÁBAN** c. könyvet.

Budapest, 2016. december 2.

Bácsfainé Dr. Hévízi Józsa
az Erdélyi Szövetség elnöke